

Motion till riksdagen 2006/07:So287

av Alf Svensson (kd)

Alternativ medicin

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag till lag om alternativ medicin.

Motivering

Titt som tätt rapporteras i medier om att folkhälsoproblemen ökar. Kroniska sjukdomstillstånd finns numera i allt större omfattning redan hos barn och ungdomar. Vår livsstil skapar problem för både hälsa och ekonomi.

Det är obestridligt så, att vårt individuella ansvar för hälsan och för välbefinnandet borde öka och förbättras i avsevärd grad.

Mig förefaller det obegripligt att de myndigheter som så att säga ekonomiskt sorterar under riksdag och regering så håglöst och nära nog omärkligt aktiverar sig för vad vi kallar egenvård.

Det är vetenskapligt klart belagt vilka ämnen människans fysik behöver eller rättare ska ha. Vi har kunskap om hur diabetes kan förebyggas. Vi vet vilken balans mellan kolhydrater, proteiner och fett som är korrekt. Likväl är det kvällspressens spektakulära reportage om individer som kan uppvisa dramatisk viktminskning som dominerar vad man kanske kan kalla nutritionsdebatten.

Att man kan slå fast att matvanor och livsstil till dels kan relateras till inkomst och utbildning kan knappast bestridas. Därmed är det sagt, menar jag, att solidaritet och rättvisa fordrar ett större "nutritionsengagemang" såväl från skolans som myndigheters sida.

Egenvård måste, enligt min uppfattning, vida mer än vad som för närvarande är fallet bli en medborgarnas självklarhet.

Hand i hand med egenvård går den s.k. alternativa medicinen och dess möjligheter att motverka sjukdom och att lindra sjukdom.

Fel! Okänt namn på

Många människor använder sig regelbundet av alternativa behandlingsmetoder som ganska urskillningslöst dras över en kam i Sverige.

Sverige bör i likhet med Norge ändra viss lagstiftning beträffande alternativ medicin.

Från den 1 januari 2004 gäller en lag i Norge om alternativ behandling, en lag vars innehåll också bör finnas i vårt land.

Två grundläggande principer ligger bakom den nya regleringen av alternativ behandling: dels patientens självbestämmanderätt och valfrihet, dels iakttagande av patientsäkerhet. Lagen möjliggör att s.k. allvarliga sjukdomar kan behandlas, förutsatt att behandlingen sker i samarbete med eller i samförstånd med patientens läkare. Lagen öppnar också för att alternativ behandling i stor utsträckning kan ges som komplement till ordinär hälsovård.

Föreskriften om frivillig registrering för utövare syftar till att säkra att utövarna är seriösa och att öka säkerheten. Organisationer som vill att deras medlemmar ska kunna registrera sig ska ställa fackmässiga och yrkesetiska krav på medlemmarna som bl.a. inkluderar möjlighet för patienter att klaga samt ger organisationen möjlighet att utesluta medlemmar. För att bli registrerad måste den enskilde utövaren bl.a. kunna visa att han/hon har en ansvarsförsäkring.

I sammanhanget bör det också erinras om att ett nationellt forskningscentrum för komplementär och alternativ medicin inrättats i Norge – Nasjonalt forskningssenter innen komplementaer og alternativ medisin (Nafkam). Centrumet inrättades i ett första steg för perioden 2000–2005 efter initiativ från Norges Forskningsråd och efter politiska signaler i samband med en offentlig utredning om alternativ medicin som publicerades 1998. Nafkam är en egen enhet vid den medicinska fakulteten vid universitetet i Tromsø. Centrumet har ett nationellt ansvar för forskning inom fältet. Det ska vara tillgängligt för norska forskare och är remissorgan för regeringen och andra offentliga institutioner. Vidare har Nafkam ett särskilt förvaltningsansvar för ett inlett norsk-kinesiskt samarbete. Målet för samarbetet med avseende på traditionell kinesisk medicin, är att höja den norska kompetensen på området i hälsoförvaltning, forskarmiljöer, hälso- och sjukvården och bland utövarna av alternativ medicin.

I Kina har den alternativa medicinen en ansedd och betydelsefull roll inom vård och profylaktiskt arbete. Under åtskilliga år sågs de tusenåriga kunskaper och erfarenheter, som betraktas som självklarheter medicinskt i många länder, som något obskyrt inom svensk skolmedicin. Numera accepteras exempelvis akupunktur som något självklart också i vårt land.

Det skulle, enligt min bestämda uppfattning, vara till gagn också för oss i Sverige att konstruktivt och konsekvent inleda ett svensk-kinesiskt samarbete för att också i vårt land ta till vara den kunskap och de metoder som bl.a. traditionell kinesisk medicin står för och erbjuder. Därmed skulle studier kunna göras för att vetenskapligt utröna vad som är till gagn inom traditionell folkmedicin.

Det är min övertygelse att vissa alternativa behandlingsmetoder kan bli ett komplement till vår skolmedicin. Det är viktigt att det svenska forskarsam-

Fel! Okänt namn på

hället precis som i Norge, Danmark och USA får statens stöd till att integrera alternativmedicinen i sin verksamhet.

Stockholm den 27 oktober 2006

Alf Svensson (kd)